

[Albrechtsen]

af infrastrukturen, og at det følgelig må være en nedsættelse af Danmarks samlede bidrag til infrastrukturen, som skal til for at kunne opfylde beslutningen i dagsordenen, og at det derfor også må være sådan, at for at ministeren skal kunne opfylde dagsordenen af 7. december 1982, skal beløbet nedsættes.

Forsvarsministeren (Engell):

Hr. Thoft spurgte, om regeringen har rent mel i posen. Ja, naturligvis har regeringen rent mel i posen i denne sag såvel som i andre sager. Der er truffet en beslutning af folketinget. Den beslutning er blevet gentaget flere gange. Det seneste er de tekstanmærkninger, der er anført i forbindelse med finansloven for indeværende år, og jeg vil godt bede hr. Thoft om, at han, jeg må sige beholder brillerne på, når han læser den tekstanmærkning.

Jeg skal sige til hr. Albrechtsen, at alle ansøgninger, der vedrører infrastrukturprogrammerne, naturligvis vil blive forelagt og bliver forelagt for folketinget og for finansudvalget i overensstemmelse med normale procedurer.

Thoft (SF):

Ministeren svarede ikke på, om det er korrekt, at bevillingsrammen for infrastrukturprogrammet rent faktisk i perioden 1980 til 1984 er forøget med 150 mill. kr., og at folketinget endnu ikke har haft lejlighed til at tage stilling til det, og det må vel efterhånden også være sådan, at pengene er forbrugt.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal bare sige til hr. Thoft, at vi jo har en normal procedure for forelæggelsen af de ansøgninger, der vedrører infrastrukturen, og den procedure agter vi naturligvis også at følge i fremtiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 291

4) Til *forsvarsministeren* af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at uanset at regeringen har oplyst, at NATO's ansvarsområde ligger fast, blander NATO sig alligevel i

stigende omfang og mere og mere direkte i forhold, som ligger uden for ansvarsområdet?

Skriftlig begrundelse

I folketingets spørgetid den 14. marts 1984 udtalte forsvarsministeren som svar på et spørgsmål om Caspar Weinbergers udtalelser om, at NATO burde planlægge fremskudte aktioner uden for Europa, at det er regeringens holdning, at NATO's geografiske ansvarsområde ligger fast.

Men på NATO-ministtermødet den 9.-10. juni 1983 drøftede ministrene forhold uden for ansvarsområdet og understregede behovet for konsultationer vedrørende disse forhold. Og den 7. december 1983 diskuterede NATO-ministrene igen forholdene uden for ansvarsområdet. Af communiquet fra mødet fremgår, at enkelte lande kan yde vigtige bidrag til alliancens sikkerhed ved at lave tilgængelige faciliteter til at assistere deployering, som er nødvendig for at øge afskrækningen i sådanne områder, det vil sige uden for ansvarsområdet. Sammenkoblingen mellem de enkelte landes - især USA's - militære engagementer og NATO's politik uden for ansvarsområdet bliver stadig mere markant.

Dette kan illustreres med et konkret eksempel: krydsermissilerne i Comiso, Sicilien, vil med en rækkevidde på 2.500 km kunne nå mål i f.eks. Syrien. Disse missiler vil USA kunne bruge fra italiensk område mod mål i Mellemøsten, og samtidig indgår disse missiler jo i det samlede NATO-forsvar.

Albrechtsen (VS):

Forsvarsministeren kunne forleden oplyse, at NATO's geografiske ansvarsområde efter den danske regerings opfattelse ligger fast. Det er VS meget tilfreds med, men forsvarsministeren var ikke i stand til tilfredsstillende at besvare spørgsmålene om planlægningen af faciliteter i NATO-medlemslandene, som kan bruges til efter konsultationer mellem NATO-landene at gennemføre fremskudte aktioner uden for NATO's område. USA's forsvarsminister har klart foreslået, at NATO planlægger sådanne fremskudte aktioner, f.eks. i Mellemøsten, og i NATO-communicet fra 7. december 1983 skabes en helt uacceptabel uklarhed om NATO-organisationens rolle i denne forbindelse.